Jules Ainaud

Autor:
Data de publicació: 28-11-2021

Barcelona vista per Jean Laurent

Muralla, muntanya i castell de Montjuïc. 1868-72.

https://es.wikipedia.org/wiki/J._Laurent?fbclid=IwAR3tp3Hvr5OrQx8RUzpMJmEKK0IqhingOGZu0z6bd-_j4N74i-gussh0oOc

La Casa Laurent va comissionar a diversos fotògrafs, per obtenir negatius en algunes províncies, i completar els fons del seu arxiu. Així, mentre el propi Laurent estava prenent vistes a una ciutat, un altre equip de fotògrafs treballava en un altre lloc. Tots aquests negatius es van incorporar a l'arxiu de Laurent.

Entre els anys 1870 i 1872, Julio Ainaud va ser un d'aquests comissionistes o enviats de Laurent. Ainaud va prendre moltes vistes en el llevant espanyol, des de Múrcia fins a Barcelona. Per exemple, va ser el veritable autor de fotografies molt notables de València i Tarragona.
https://lalbumdeljep.wordpress.com/2013/03/25/jules-ainaud-lunel-franca-1837-barcelona-1900-molt-mes-que-un-fotograf-al-servei-de-j-laurent/

Muralla de mar, muntanya i castell de Montjuïc.

La Casa Laurent va publicar successius catàlegs que relacionaven les seves fotografies a la venda. Contenen llistats amb els números i títols de les fotografies, agrupades per temes i províncies. Es coneixen edicions dels catàlegs de Laurent dels anys: 1861, 1863, 1866, 1867, 1868, 1872, 1879 i 1880. Aquests catàlegs són imprescindibles per datar correctament les vistes. A partir de 1875 l'empresa va començar a denominar J. Laurent i Companyia.

Pla de Palau i Palau d' Isabel II

L'any 1861 va editar el fullet titulat: Catàleg dels Retrats que es venen a casa de J. Laurent, Fotògraf de S. M. la Reina (Madrid, Impremta de Manuel de Rojas, 1861). El llistat comença amb una relació de diferents imatges d'Isabel II, en vestit de gran solemnitat, però també brodant, o amb mantellina. A continuació segueixen altres membres de la família reial, ministres, generals, diputats, actors, pintors, músics, artistes de circ, i celebritats diverses, com l'Excm. Sr. José de Salamanca. (Capitalista). Finalitza el catàleg amb pintures del Museu del Prado, que eren reproduccions de versions en litografia o gravat. Totes aquestes fotografies es venien en el format targeta de visita.

La Llotja

El 1863 va ampliar el seu catàleg, afegint 268 vistes d'exteriors, i fotografies de les principals obres de l'Exposició Nacional de Belles Arts de 1862. El nou fullet es va titular: Catàleg de les fotografies que es venen a casa de J. Laurent, .. .10 Es relacionaven vistes de Madrid, Alcalá d'Henares, l'Escorial, Aranjuez, Toledo, Segòvia, La Granja, Alhama d'Aragó, Monestir de Pedra, Conca, Alacant, Sax, Barcelona, Còrdova, Granada, Màlaga, Ronda, Gibraltar , Sevilla, Tetuan, i l'esquadra espanyola fondejada a la badia d'Alacant. Laurent va embarcar en diferents vaixells, com la corbeta Colom, fotografiant oficials i mariners en els seus llocs de combat.

La Rambla de Santa Mònica i el Banc de Barcelona

El catàleg de 1867, va ser un llibre redactat en francès, encara que imprès a Madrid. A partir de llavors va utilitzar l'idioma francès per captar clients estrangers. Aquesta vegada oferia les vistes en gran format, a partir de negatius de vidre de 27 x 36 centímetres. Entre d'altres temes va incloure amplis reportatges de les línies ferroviàries de Madrid a Saragossa, i de Logronyo a Bilbao. També comercialitzava altres vistes de ciutats com: Alacant, Àvila, Badajoz, Barcelona, Bilbao, Burgos, Ciudad Real, Còrdova, Girona, Granada, Guadalajara, Jaén, Lleó, Lleida, Logronyo, Madrid, Màlaga, Oviedo, Pamplona, Salamanca, Santander, Segòvia, Sevilla, Tarragona, Terol, Toledo, Valladolid, València i Saragossa. Aquestes fotografies es podien comprar soltes, o muntades sobre cartrons; però també agrupades en àlbums temàtics luxosament enquadernats.

La Rambla de Santa Mònica. Font del Vell

No totes aquestes fotografies van ser preses personalment per Laurent. Per exemple, en l'hivern de 1866-1867, Laurent i Martínez Sánchez es van repartir el treball per realitzar conjuntament uns àlbums d'Obres Públiques d'Espanya, per a l'Exposició Universal de París de 1867. Així, les fotografies de ponts, fars, pedreres i ports de l'est de la Península (Tarragona, València, ...) van ser preses per Martínez Sánchez; però els seus negatius es van incorporar a l'arxiu de Laurent.

J. Laurent. Fotografia de L'Aquelarre (l'any 1874) en el seu estat original en una de les parets de la Cinquena del Sord de Goya. Fotomuntatge, a partir de dues negatius originals conservats a l'Arxiu Ruiz Vernacci.

Rambla, Teatro Principal, Hotel Cuatro Naciones. 1872.

A més de les fotografies que venia per catàleg, Laurent prenia altres vistes per encàrrec. Per exemple, en 1874 Laurent va fotografiar les Pintures negres de Goya, en la seva situació original en les parets de la Cinquena del Sord. Aquestes fotografies es creia que van poder ser encarregades com a model per a gravats, però van ser realitzades per a ús del restaurador Salvador Martínez Cubells, quan la Cinquena de Goya era propietat del baró d'Erlanger. I, com era un encàrrec privat, Laurent mai va comercialitzar aquestes fotografies; encara que els seus successors sí que les van difondre, cap a 1890, quan les pintures ja havien estat transferides a llenç i donades al Museu del Prado. Els negatius originals de vidre al col·lodió els conserva actualment l'IPCE (Institut del Patrimoni Cultural d'Espanya).

Teatre Principal

Una altra especialitat de Laurent va ser l'aplicació de fotografies als ventalls, a partir de 1864, obtenint un Reial Privilegi d'Invenció a Espanya, i una patent a França. En diversos museus es conserven ventalls il·lustrats i muntats amb fotografies de retrats de toreros, formant un mosaic plegable. Així, el Museu Tèxtil, o Museu Tèxtil de Terrassa; el

Museu Frederic Marès de Barcelona; el Museu Provincial d'Àvila, o els Cellers Osborne, del Port de Santa Maria, compten en les seves col·leccions amb ventalls de Laurent, que tenen enganxats nombrosos retrats de toreros de l'època, com Cúchares, Lagartijo o Frascuelo. En 1877 seguia venent ventalls, encara que amb el nom de J. Laurent i Cia.

J. Laurent va destacar sempre per mantenir-se al dia en els avenços tecnològics que es produïen en la fotografia del segle XIX. Ell mateix va inventar i va introduir diverses tècniques com el paper leptográfico, juntament amb el fotògraf espanyol José Martínez Sánchez a 1866, que es venia ja sensibilitzat; o un nou sistema d'acolorit.

La majoria de les seves plaques fotogràfiques són del procediment que es coneix amb el nom de col·lodió humit. Usava el ferrocarril per als seus desplaçaments per la península ibèrica, i feia servir un petit carruatge o "carro-laboratori" de campanya, on preparava i revelava les seves plaques de vidre al col·lodió. Els negatius de col·lodió eren totalment artesanals i donaven una gran nitidesa.

A l'Institut del Patrimoni Cultural d'Espanya (IPCE), del Ministeri de Cultura i Esport, a la Ciutat Universitària de Madrid, es conserven prop de 12.000 negatius originals de vidre al col·lodió humit, de J. Laurent, i J. Laurent i Companyia ; a l'Arxiu fotogràfic Ruiz Vernacci. D'aquests negatius, 9.500 són del format 27 x 36 centímetres, i 1.000 són plaques estereoscòpiques del format 13 x 18 cm. Però els negatius més grans conservats de Laurent són del gegantí format 27 x 60 cm.

A partir dels negatius originals de Laurent, en la segona meitat del segle XIX, s'obtenien còpies en paper a l'albúmina. Còpies positives de l'època de Laurent es conserven en nombroses institucions: Palau Reial de Madrid, Museu Municipal de Madrid, Fons Fotogràfic de la Universitat de Navarra, Biblioteca Nacional d'Espanya, Museu del Prado, Museu del Ferrocarril de Madrid, i Institut del Patrimoni cultural d'Espanya. Però també en institucions estrangeres com ara el Museu de Belles Arts de Lituània (Lietuvos dailes Muziejus), a Vílnius; o l'antic Palau Reial de Lisboa, avui conegut com Palácio Nacional da Ajuda. La producció de la Casa Laurent va ser immensa.

Les primeres fotografies de Laurent van ser retrats d'estudi, però en 1857 va començar a viatjar fora de Madrid, prenent vistes estereoscòpiques (que es podien veure en tres dimensions amb un visor apropiat). En 1858 va realitzar el seu primer gran reportatge, sobre la línia ferroviària de Madrid a Alacant, per encàrrec de la companyia MZA. A la Biblioteca del Palau Reial de Madrid es conserva una carpeta que conté aquestes fotografies que van ser regalades a la reina Isabel II. Paral·lelament es conserven negatius originals, com el de l'estació de Sax, a l'Institut del Patrimoni Cultural d'Espanya.

Edifici de la Universitat i la plaça Universitat amb l’arbre de la llibertat al centre, encerclat amb una tanca.

Jean Laurent o Juan Laurent Minier (Garchizy, Borgonya (França) 23 de juliol de 1816 - Madrid, 24 de novembre de 1886) va ser un dels més importants fotògrafs que van treballar a Espanya al segle XIX.

Establert a Madrid el 1843, va començar a interessar-se per la fotografia en 1855, prenent vistes panoràmiques de ciutats, paisatges, monuments, obres públiques i obres d'art de la península ibèrica; així com retratant personalitats i tipus populars. Va formar un gran arxiu fotogràfic, que va ser continuat pels seus successors, com el seu gendre Alfons Roswag.

Detall del carruatge laboratori de Laurent, per preparar i revelar les plaques de vidre al col·lodió, l'any 1872. El personatge seria un ajudant de Laurent

Va néixer a Garchizy, Nevers (França) el 23 de juliol de 1816, i es va traslladar a viure a Madrid en 1843, on s'identificaria amb el nom de Joan, en lloc de l'original francès Jean, encara que sempre va signar les seves obres com «J . Laurent ». A Madrid es va casar amb la vídua d'un pastisser.

Hi ha teories errònies que suposen que va poder mantenir un gabinet de daguerreotips a París (França). Però està

comprovat que altres fotògrafs diferents, amb el mateix cognom Laurent, van treballar al segle XIX a França, Alemanya i Rússia. Cal tenir en compte que tant el nom Jean com el cognom Laurent són molt comuns. Així, se sap que a Sant Petersburg (Rússia) es va establir H. Laurent; o que a Magúncia (Alemanya) va tenir un estudi J. B. Laurent. Però cap d'ells s'ha de confondre amb el Laurent de Madrid.

Fins 1855 va treballar com cartonero, dedicant-se a la fabricació de luxoses caixes per pastisseries i de papers jaspiats, o marmolados, per enquadernacions de llibres. Aquest mateix any es va interessar per la fotografia pintant còpies en paper, i pels avenços tecnològics del moment, que va arribar a dominar. A l'any següent va establir el seu estudi fotogràfic al carrer Carrera de San Jerónimo, nombre 39, de Madrid (prop del Congrés dels Diputats en el mateix local en què va estar de lloguer el fotògraf britànic Charles Clifford), i va començar la seva activitat com a fotògraf professional .

Vista panoràmica des de Montjuïc. El Port

Vista panoràmica des de Montjuïc. Muralla i Portal de Santa Madrona.

Vista panoràmica des de Montjuïc. Part de la muralla, horts i vista de la ciutat.

Façana de la Casa de la Ciutat al carrer de la Ciutat. 1872. Fot: Laurent, Jean

Claustre i porta de La Catedral

VERSIÓ ACOLORIDA.